

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 771/2015
19.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиоца Р.С. из Н.Б., чији је пуномоћник Г.Ш., адвокат из В.М., против туженог Саобраћајног предузећа Л. а.д. Б., Профитна организација, Приградски саобраћај ПО Л.А. из Б., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћању на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 7159/13 од 29.10.2014. године, у седници одржаној 19.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 7159/13 од 29.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Трећег општинског суда у Београду П1 17/09 од 08.10.2009. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење директора туженог бр. 723/а од 18.10.2004. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. 467 од 31.05.2002. године и анекс уговора о раду бр. 553 од 23.07.2004. године закључен између тужиоца и туженог, да се обавезе тужени да га врати на рад и распореди на радно место које одговара стручној спреми, знању и способностима. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 7159/13 од 29.10.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду парничних трошкова насталих у другостепеном поступку.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, али ни битна повреда из тачке 12, на коју се неосновано указује ревизијом. Побијане нижестепене пресуде садрже јасне, непротивречне и довољне разлоге о чињеницама значајним за пресуђење.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на пословима возача према уговору о раду и анексу уговора о раду. Тужени је донео решење о отказу уговора о раду 18.10.2004. године на основу члана 101. став 1. тач. 3. и 4. Закона о раду ("Службени гласник РС" 70/01, 73/01). Тужиоцу је стављено на терет да је учинио повреду радне обавезе из уговора о раду тако што је учинио пропусте у извршавању радних обавеза: не извршавајући радни задатак тј. није одрадио задње туре СУКЛ, а у 21,15 сати правдајући лажном пријавом квара на возилу ..., извршио самовољно скретање са трасе пута и самовољно одвожење возила, и због тога што су запослени у СУП-у Београд, ОУП Нови Београд на лицу места затекли тужиоца како истаче гориво из аутобуса ..., рег. ознаке У поступку је утврђено да тужилац 16.09.2004. године у 21,15 сати није обавио вожњу аутобусом на релацији С. – Ј. правдајући кваром на возилу ... иако квар није постојао јер је интервентна служба истог дана дошла на лице места у насеље Т.б., где иначе станује тужилац, ставила у погон аутобус и без поправке довезла у гаражу. Пре отказа тужиоцу је достављено упозорење о постојању разлога за отказ на који се тужилац изјаснио.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај овако донетог решења о отказу.

Према члану 101. став 1. тач. 3. и 4. Закона о раду ("Службени гласник РС" 70/01 и 73/01) послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене уговором о раду и ако не поштује радну дисциплину односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Према уговору о раду закљученом између парничних странака послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе и то: неизвршавање и несавесно, неблаговремено, неквалитетно и немарно извршавање радних обавеза, незаконито располагање средствима предузећа, нецелисходно и неодговорно коришћење средстава рада, проузроковање штете предузећу, мањак у финансијском и материјалном задужењу и понашање на начин који штети угледу предузећа (тачка 16 под Х ст. 1, 4, 6, 10, 11. и 14).

Имајући у виду да у конкретном случају тужилац 16.09.2004. године није обавио вожњу аутобусом на релацији С. – Ј. правдајући кваром на возилу иако возило није било у квару, затим да је самовољно и без знања саобраћајног диспечара туженог истог дана одвезао возило кући, те да су га радници СУП-а Београд, ОУП Нови Београд на лицу места затекли како истаче гориво из наведеног аутобуса, као и метални канистер запремине 20 литара пун нафте и

пластично цево дужине 2 метра поред аутобуса, који је био паркиран код монтажне гараже на Н.Б., а у гаражи је пронађено 80 литара нафте у пластичним канистерима, правилно су нижестепени судови закључили да је тужилац учинио повреде радне обавезе и радне дисциплине које су му стављене на терет, а које представљају довољан и оправдан отказни разлог, те да због тога нема услова за поништај решења о отказу.

У ревизији се понављају наводи из жалбе правилно оцењени од стране другостепеног суда због чега је изостављено детаљније образлагање пресуде и одлучено као у изреци на основу члана 405. став 2. ЗПП.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**